

«των τοιούτων είναι η βασιλεία των ουρανών.»

ΕΤΟΣ 57
ΑΡΙΘ. 68.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ 1873.

Τιμή ετησία, Ἀθηνῶν λ. 50.
Ἐπαρχιῶν " 60.
Τουρκίας δρ. 1.00

ΟΙ ΔΥΑΚΕΣ ΤΟΥ ΒΟΡΝΕΟΥ.

Τὸ Βόρνεον εἶναι νῆσος τῆς Ἀσίας, καὶ ἐκτὸς τῆς Αὐστραλίας εἶναι ἡ μεγίστη νῆσος τῆ κόσμου κεῖται δὲ εἰς τὸ ἀνατολικὸν Ἀρχιπέλαγος τοῦ Εἰρηρικοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ ἔχει μῆκος μὲν 800 μιλίων, πλάτος δὲ 700. Ἰὸ δὲ πληθυσμὸς αὐτῆς ὑποτίθεται ὅτι ἀναβαίνει ἕως πέντε περίπου ἑκατομμύρια. Οἱ αὐτόχθονες τοῦ Βορνεοῦ καλοῦνται Δύακες, καὶ εἶναι διηρημένοι εἰς πολυ-

ἀριθμους φυλάς, ἐκάστη αὐτῶν φέρουσα τὸ ἰδιαιτερον αὐτῆ ὄνομα. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν φυλῶν λαμβάνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν ποταμῶν, οἵτινες διαρρέουν διὰ πάσης τῆς νήσου.

Ἐκτὸς τῶν αὐτοχθόνων, οἵτινες κατέχουν ὀλίγα μέρη τῶν παραλίων, ὑπάρχει καὶ ἅπασαν τὴν νήσον καὶ πλῆθος Κινέζων ἀποίκων, κατοικοῦντων συνηθως παρὰ τὰς ἐκβολὰς καὶ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν. Ἄλλ' ἐξ ἑσων τῶν ἀποίκων, αἱ Μαλακοὶ εἶναι οἱ πρὸς πληθύνεστεροι κατέχοντες σχεδὸν ὁλόκληρα τὰ παραλία τῆς νήσου.

Τὸ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν κεφαλὴν ἔχθρου τινος, εἴτε ἀνδρὸς εἴτε γυναῖκος, ἀδιάφορον τοῦτο, εἶναι ἡ μεγίστη φιλοδοξία ἢ μάλλον τὸ πάθος παντὸς Δύακος. Καὶ αἱ γυναῖκες ἀκόμη ἐνθαρρύνουν τὸ βάρβαρον τοῦτο ἔθιμον εἰς τοσοῦτον βαθμὸν, ὥστε οὐδεμία κήρη συγκατατίθεται νὰ νυμφρευθῇ ἐὰν ὁ μέλλων αὐτῆς σύζυγος δὲν ὀνηθῇ νὰ δεῖξῃ τὴν γενναϊότητα αὐτοῦ κατὰ τὸν φρικτὸν τοῦτον τρόπον, καὶ νὰ στολίσῃ τὴν οἰκίαν του μὲ μίαν τοῦλάχιστον κεφαλὴν. Λέγεται ὅτι αἱ κεφαλαὶ αὐταὶ ἀφοῦ κομισθῶσι εἰς τὰς οἰκίας ἐν μεγάλῃ παρατάξει καὶ θρῆνῳ, ἐηραίνονται καὶ κρεμῶνται εἰς τοὺς τοίχους, καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα αἱ ἄνδρες ἄδουσι πρὸς αὐτὰς ἐσπερινὰ ἄσματα ὡς τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ μὲν κεφαλὴ σου εἶναι εἰς τὴν κατοικίαν ἡμῶν,
Ἡ φυχὴ σου ὁμως περιπλανᾶται εἰς τὴν ἰδικὴν
σου χώραν.

Ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ ψυχὴ σου τώρα εἶναι ἰδικὰ μας.
Κατάπαισον τοὺς συμπατριώτας σου νὰ φονευθῶσι
παρ' ἡμῶν.

Ἡ ἐνδυμασία τῶν ἀνδρῶν συνίσταται γενικῶς ἐξ ἑνὸς ἐπιμαίου δεδεμένου περίε τῆς ὀσφύος, καὶ αἱ δύο ἄκραι τοῦ ὀποῖου κρέμονται ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν πρὸς στολισμὸν τῶν δὲ περικκοσμοῦν τὸν λαιμὸν καὶ

τοὺς βραχίονάς των μὲ κομβολόγια, κόγχας, ὀδόντας, καὶ μὲ πεπλεγμένα φύλλα τοῦ φοίνικος. Κρεμῶν καὶ ἀπὸ τὰ ὅλα αὐτῶν γαλκίνα ἐνώτια ἀρκετοῦ βάρους, ἕνεκα τοῦ ὁποίου τὰ ὅλα των ἔκτεινονταί εἰς μέγεθος ὅπως ὑπερφυσικῶν.

Ἡ ἐν καιρῷ πολέμου ἐνδομοσία των εἶναι μᾶλλον ἐπιχειρησμένη, καὶ ἐπιδεικτική. Τότε θέτουν εἰς τὰς κεφαλὰς των κίτρινον κεφαλόδεσμον ἐκ φοινοῦ δένδρου, ἢ ὀρθήν, περικεφαλαίαν κεκοσμημένην μὲ πτερὰ, καὶ πλέκουν μὲ κομβολόγια τὰς μακρὰς καὶ μελαίνιας τρίχας τῆς κεφαλῆς των, καὶ φοροῦν χονδρὴν βμβακερὴν χιτωνίσκον ἔχοντα ἐρυθρὰ ποικίματα, ἢ ἄλλα τοιαῦτα ζωηρὰ χρώματα, τὰ ὅποια ἐφαρμόζονται καλῶς εἰς τὸ χαλκοειδὲς δέρμα των, καὶ τοὺς περιστάσεων, λίαν ζωηροῦς καὶ ἀριμανίους.

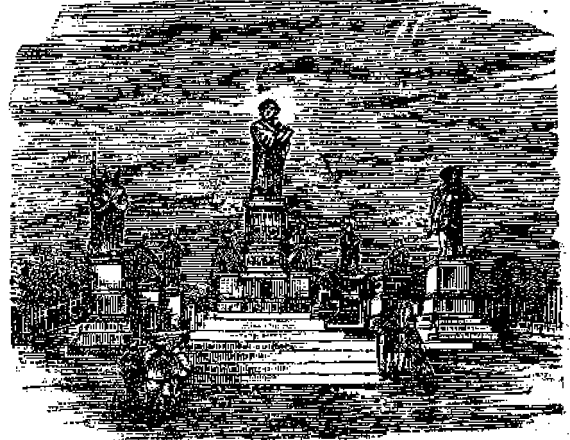
Ἡ θρησκευτικὴ κατάστασις τῶν Δουάκων εἶναι τὸ λυπηρότατον μέρος τῆς ἱστορίας αὐτῶν. Δὲν ἔχωσιν οὔτε ἱερεῖς, οὔτε εἰδωλὰ δὲν προσεύχονται διόλου, οὔτε προσφέρουσι θυσίας ὅπως ἐξελίξωσιν τὸν Θεόν. Ἐχουν μερικὰς συγκεχομένους καὶ ἀορίστους ἰδέας, ληφθείσας πιθανόν, ἐκ τῶν Ἰνδῶν, περιένους ὑπερτάτου ὄντος, ὀνομαζομένου Ταύτας ἔσις, λέγουσι, ὅτι κατοικεῖ εἰς τὰς νεφέλας καὶ πέμπει ἐκεῖθεν τὴν βροχὴν, τὴν ἀστραπὴν καὶ τὴν βροχίαν, προσέτι οὐκ ὑπάρχει τόπος εἰς τὰ καταχθόνια τῆς γῆς Σάβουα καλούμενος, ὅπου ὑπάγουσι οἱ καλοὶ μετὰ θάνατον. Ἀπασαί αἱ θρησκευτικαὶ γνώσεις τῶν Δουάκων περιορίζονται εἰς ταύτας τὰς ἀμυδρὰς ἰδέας. Ἐχμεν ὅμως λόγον νὰ δαξάσωμεν τὸν Θεόν, ὅτι τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἤδη ἤρχισεν νὰ ἀνατέλλῃ καὶ εἰς τὸ Βύρνεον. Ἀγγλοὶ καὶ Ὀλλανδοὶ ἱεροκλήρους πρὸ τίνος καιροῦ, ἐγκαταστηθέντες ἐκεῖ γράφουσι ἐργάτως ἐκεῖθεν ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν Δουάκων ἔχουσι μόνον παρεδέρθησαν ἤδη τὸ αἰώνιον Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐπεσφράγισαν καὶ τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστιν των μὲ αὐτὰ τὰ αἰμά των. Εἶπε ὁ Κύριος, νὰ εὐλογῆσθι τοὺς Δούκας.

ΕΑΝ ΜΕ ΑΓΑΠΑΤΕ ΣΤΗΡΙΧΘΗΤΕ ΚΑΛΩΣ ΕΠΙ ΕΜΕ.

Εὐσεβῆς τις Ἀγγλὸς διδασκάλισσα ἐδίδαξε ποτε ἐν Περσίᾳ κλάσιν τινὰ Περσῶν κορασιῶν, ἅτινα ἐνεδιαφέροντο πολὺ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν των. — Ἡ κυρία αὕτη κωρυαθία πολλὰ ἡμέρας τινὰ ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας, ἐφαίνετο καταπολλὰ ἀδύνατος καὶ λειπόθυμος. Μία τῶν μαθητριῶν παρατηρήσασα τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἀγαπητῆς τῆς διδασκαλίσης ἐδηκώθη καὶ καθήσασα πλησίον αὐτῆς τῇ εἶπε μὲ τρόπον τρυφερώτατον. «Στηριχθῆτε, παρακαλῶ ἐπ'

ἐμέ.» Ἡ ἀγαθὴ διδασκάλισσα ἠκούσθη μὲν ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς μαθητρίδος αὐτῆς, ἀλλ' ἐλαφρῶς ἐπαυθῆ δὲν ἤθελε νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ κοράσιον. Ἡ μαθητρία ὁμως ἐνόησασα τοῦτο πάλιν τῇ εἶπε μὲ τὴν αὐτὴν γλαυκίαν φωνήν, «Ἐάν με ἀγαπᾶτε στηριχθῆτε καλῶς ἐπ' ἐμέ.»

Τεθλιμμένε Χριστιανέ, εἶτε νέος εἶσθε εἰς τὸ γέρον μὴ φοβῆσθε νὰ στηριχθῆτε καλῶς ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν. Ἄκουσον τί ἐγράφη πρὸς κατηγορίαν πάντων ἡμῶν «Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὁμῶν ῥίψατε ἐπ' Αὐτόν, διότι Αὐτὸς φροντίζει περὶ ὁμῶν.» (ἀ. Πέτρου ε', 7.) Χωρὶς ἐμοῦ δὲν δύνασθε νὰ κάμητε οὐδὲν ἢ Ἰωάν. ιε' 5.) «Δὲν θέλω σὲ ἀφήσει, οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει.» (Ἐβρ. ιγ' 5.) «Αὐτὸς τρώγει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐδάσταζε, καὶ τὰς θλίψεις ἡμῶν ἐπεφορτίσθη.» (Ἠσαίας γγ' 4.) «Ἀπ' αὐτοῦ πατὴρ, ἀμῆτωρ κόρη, ἐγκαταλειμμένη χήρα, καὶ πάντες οἱ πεφορτισμένοι μὲ ἀμαρτίαν, λύπην ἢ στεροχωρίαν, ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς ὁμᾶς: Ἐάν με ἀγαπᾶτε στηριχθῆτε καλῶς ἐπ' ἐμέ.

Τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Λουθήρου ἀνεγερθεὶν
μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον.

Τὸ μνημεῖον τοῦ ἀνεγέρθη ἐν τῷ δημοσίῳ κή-
πῳ τῆς ἐν Γερμανίᾳ πόλεως Βορμὰτίας, εἰς τὴν ὁποίαν
κατὰ τὸ 1521 συνήθροισθη ἡ διάσημος διαταξὴ ἐνώ-
πιον τῆς ὁποίας προσκληθεὶς ὁ Λουθερος ὑπὸ Κα-
ρόλου τοῦ Ε'. Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, καὶ προ-
τραπεί: ν' ἀρνήθῃ τὴν πίστιν τοῦ ἀπέρριψε μετ' ἀ-
εὐθαρμίας του τῶν ἐπιτολίμιας τὴν χαμικελῆ, πρότα-
σιν τῶν παπιστῶν.

Ἡ λαμπρὰ αὕτη οἰκοδομὴ ἀπεπερατώθη τὴν 24ην
Ἰουνίου 1869, δηλαδὴ δώδεκα ἔτη μετὰ τὴν κατα-
θεσιν τοῦ θεμελίου λίθου, καὶ ἐδαπανήθησαν εἰς αὐ-
τὴν 280,000 δραχμῶν, ἀπασῶν προελθουσῶν ἐξ αὐ-

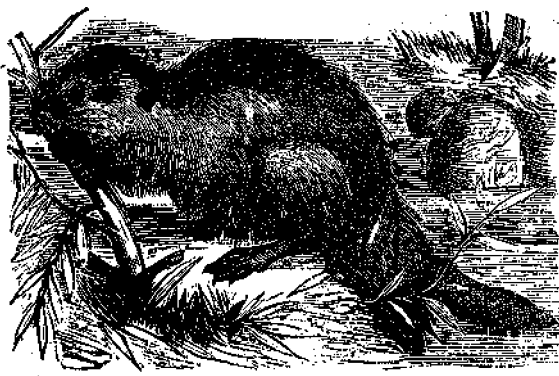
τοπροαιρέτων συνεισφορών. Κατά δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκαινιάσεως αὐτοῦ ἦσαν παρόντες 96,000 ἄνθρωποι. Λέγεται δὲ τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶναι τὸ μεγαλύτερον πάντων τῶν ἐν Ἑυρώπῃ. Ὁ Λουθη-ρος ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ περικυκλούμενος ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀναμορφωτῶν τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Βοεμίας, καὶ ὑπὸ ἄλλων σπουδαίων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς του, καὶ ἔχων τὸ γαλήνιον καὶ ἐκφραστικὸν πρόσωπόν του ἐστραμμένον πρὸς τὸν οὐρανὸν κρατεῖ εἰς μὲν τὴν δεξιάν του τὴν Ἁγίαν Γραφήν, τὴν δὲ ἀριστεράν του ἔχει τεθειμένην ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ του Ἰεροῦ Βιβλίου,

Ὅσοι τῶν μικρῶν ἡμῶν συνδρομητῶν ἀνέγνωσαν τὴν ἱστορίαν τοῦ Λουθηρου θὰ ἐνθουσιασθῶσι βεβαίως ὅτι, ὅταν ὁ Λουθηρος ἔλαβε τὴν πρόσκλησιν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Κάρολον τὸν Ε΄. ἵνα παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς προσητημένης ἐθνικῆς Διαιτήτης ἢ συνελύσεως, οἱ φίλοι του γνωρίζοντες καλῶς τὴν κακίαν καὶ τὸ ἐναντίον αὐτοῦ σφοδρὸν μῖσος τῶν ἔχθρῶν του, τὸν ἐνυμνοῦσαν νὰ μὴ ὑπάγῃ· ὁ Λουθηρος ὅμως ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς μετὰ χριστιανικῆς τῶντι εὐτολμίας καὶ σταθερότητος «καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρχουν ἐν τῇ πόλει Βιρματία τόσοι θαύματα, ὅσοι κεραμίδες ὑπάρχουν ἐπὶ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν της, πάλιν θὰ ὑπάγω» καὶ τῷ ὄντι ὑπῆγεν. Ἐνώπιον ἐκείνης τῆς σοβαρᾶς καὶ περὶ φήμου συνελύσεως, ἐν ἣ ἦσαν παρόντες ὁ αὐτοκράτωρ, οἱ πρίγκηπες, οἱ καρδινάλιοι, ὁ ἀνώτατος κληρὸς τῆς παπικῆς ἐκκλησίας, καὶ πάντες οἱ μεγιστάνες τῆς Γερμανίας ἐπαρουσιάσθη ὁ ταπεινὸς οὗτος καὶ καταπεφρονημένος μοναχὸς, καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν ἔχθρῶν καὶ κατηγορῶν του, ἐὰν ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀναίρεσῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ κηρυχθέντα καὶ δημοσιευθέντα δόγματα «ὄχι» ἀπεκρίθη· ἐκτὸς ἐὰν καταπεισθῶ ὅτι σφάλω, διὰ μαρτυριῶν ἐκ τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ἢ διὰ μέσου ἰσχυρῶν καὶ λογικῶν επιχειρημάτων καὶ ἀποδείξεων· ὄχι δὲν δύναμαι καὶ δὲν θέλω ἀναίρεσαι οὐδὲν, διότι εἶναι ἀνάρμοστον καὶ ἐπισηφάλες διὰ τὸν χριστιανὸν νὰ εἴπῃ τι ἐναντίον τῆς συνειδήσεώς του· Εἰπὼν ταῦτα, καὶ ἔπειτα περιβλέψας εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πολυαριθμῶν ἐκείνων ἀκρατῶν, τῶν ἐχόντων τὴν ζωὴν του εἰς τὰς χεῖράς των προσέθεσεν ἀταράχως τοὺς ἐξῆς ἀειομνημονεύτους καὶ λίαν σοβαροὺς λόγους, οἵτινες καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη ἠλεκτρίζουν τὸ αἷμα πάντων τῶν ἀγαπώντων τὴν ἀλήθειαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ θρησκείαν ἡλευθέραν καὶ καθαρὰν· «Εἰς τοῦτο ἐπιμένω, δὲν δύναμαι νὰ πράξω ἄλλο τι· εἴθε ὁ Θεὸς νὰ με βοηθήσῃ· Ἀμήν!»

ΟΥΔΕΝ ΚΡΥΠΤΕ.

Παιδίον τε μικρὸν, μόλις ἐκταεῖς, κατὰ τὴν ἀπου-

σίαν τῶν γονέων του ἐκ τῆς οἰκίας, ἐζόντριψεν ἐξ ἀπροσεξίας πολύτιμὸν τι σκεῦος. Ὅταν τὸ ἐσπέρας ἐπέστρεψεν ὁ πατήρ του ὡμολόγησεν εἰς αὐτὸν τί ἔκαμει· εἶπεν δὲ πολλὸ λυπείται διὰ τὴν ὁποίαν ἐπροξένησεν ζημίαν, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ φερθῇ οὕτω πως, καὶ παρακάλεσε τὸν πατέρα του νὰ τῷ συγχωρήσῃ τὸ σφάλμα του. Ὁ πατήρ του μετὰ χαρᾶς ἔπραξεν οὕτω· καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸ ὅτι τὸ ἀγαπᾷ καὶ ὅτι ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ σκεύους, ἐπειδὴ ὡμολόγησεν εὐλικρινῶς τὴν ἀλήθειαν. Τὴν ἐπιούσαν πρωΐαν εἰς ἐκ τῆς οἰκογενείας ἠρώτησε τὸ μικρὸν παιδίον ἐὰν ὡμολόγησεν εἰς τὸν πατέρα του ὅτι ἔπραξε τὴν προτετραίαν· μάλιστα, ἀπεκρίθη τὸ παιδίον, καὶ ὁ πατήρ μου, ἐσυγχώρησε τὸ σφάλμα μου, καὶ ἐγὼ ἐγνώρισα ὅτι ἤθελε τὸ συγχωρήσει, διότι ἡ Ἁγία Γραφή λέγει, Ὅ κρύπτω τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ δὲν θέλει εὐδοθεῖ· ὁ δὲ ἐξομολογούμενος καὶ παρατῶν αὐτὰς θέλει ἐλεηθῆ.» (Παροιμ., κβ, 15) (Ἐκ τοῦ Ἄστ τῆς Ἀνατολῆς.)

Ο ΧΑΣΤΩΡ.

Ὁ χάστωρ κατοικεῖ πλησίον τῶν ὑδάτων, τρώγει ἰχθύας, καραβίδας καὶ πρὸ πάντων τοὺς μαλακοὺς φλοιοὺς τῶν ὑδροβίων δένδρων· οἱ ὀπίσθιοι αὐτοῦ πόδες ἔχουσιν ἀντὶ δακτύλων ἰσχυρὰν μεμβράνην, ἣτις τῷ χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ κολυμβῆ. Τὸ χρῶμα τοῦ χάστωρος εἶναι συνήθως μελαγχροινόν· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ μέλανες, μάλιστα δὲ καὶ κατάλευκοι. Εἰς τὰς ἀπωτέρας χώρας τῆς Βορείου Ἑυρώπης καὶ Ἀμερικῆς οἱ χάστωρες ἀνεγείρουσι παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν προχώματα, ἐντὸς τῶν ὁποίων κατασκευάζουσι τὰς τρώγλας των, εἰς τὰς ὁποίας κατοικοῦσιν οἰκογενσιακῶς.

Οἱ χάστωρες, θέλοντες νὰ κόψωσι δένδρον τι συνέρχονται τσοῦτοι τὸν ἀριθμὸν, ὅσοι ἀπαιτοῦνται ἀναλόγως τῆς παχύτητος τοῦ δένδρου· κόπτουσι δὲ τοῦτο δάκνοντες αὐτὸ ἀλληλοδιαδόχως διὰ τῶν ὀδόντων καὶ διὰ μὲν τῶν χονδρῶν κλάδων τῶν δέν-

δρων κατασκευάζουσι τοὺς πασσάλους τῶν προχωμάτων, διὰ δὲ τῶν μικρῶν πλεκομένων καὶ ἀλειφόμενων διὰ λιπαρᾶς τινος γῆς, πληροῦσι τὰ κενὰ τούτων.

Οἱ κάστορες μεταχαρίζονται τὴν οὐρὰν τῶν ὡς σκάφην πρὸς μεταφορὰν τοῦ πηλοῦ εἰς τοὺς φραγμοὺς, καὶ ὡς μυστήριον διὰ τὴν προσκομὴν αὐτῆ. Τὰ θεμέλια τῶν φραγμῶν τούτων ἔχουσι συνήθως τριῶν μέχρι τεσσάρων μέτρων πάχος, ὅπερ βαθμηδὸν ἐλαττούμενον ἀπολήγει εἰς ἓν καὶ μόνον· καὶ τὸ μὲν πρὸς τὸ βέθμα μέρος τοῦ φραγμοῦ ἔχει ἐπιπέδην κεκλιμένην, τὸ δὲ ἀντίθετον κάθετον· διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου κατασκευάζουσι καὶ τὰς καλόδας, τὰς ὁποίας οἰκοδομοῦσι συνήθως ἐπὶ πόλων. Τὸ σχῆμα τούτων εἶναι στρογγύλον ἢ ὠσειδές, καὶ ἡ στέγη τῶν θαλασῶν. Τὸ δ' ἐσωτερικόν των κόνιαμα γίνεται δι' ἀργίλλου μετὰ τσοαύτης ἀκριβείας, ὥστε οὐδὲ τὸ παραμικρὸν φῶς εἰσέρχεται τὰ δύο τρίτα τῶν καλυθῶν εὐρίσκονται ἐκτὸς τοῦ ὕδατος. Εἰς τὸ μέρος δὲ τοῦτο κατοικεῖ ὁ κάστωρ στρωνήμων αὐτὸ διὰ φύλλων καὶ οὐδέποτε ἐπαποθέτων ἀκαθαρσίας ἐντὸς αὐτοῦ. Εἰς τὰς συνήθει· καλόδας κατοικοῦσιν ἕκτῳ ἕως δέκα κάστορες· σπανιώτατα δὲ εὐρίσκονται καλόδαι περιέχουσαι μέχρι τριάκοντα· διὰ τὴν συγκοινωνίαν δ' ἐκόλωτότερον, κατασκευάζουσι τὰς καλόδας τῶν πλησίον ἀλλήλων. Ἐκ τῆς γειτνιασεως δὲ ταύτης τῶν καλυθῶν ἀποτελεῖται εἰδὸς τι χαριδίου.

Ἡ οἰκοδομὴ τῶν καλυθῶν καὶ ἡ προμήθεια τῶν τροφῶν γίνονται πρὸ τοῦ χειμῶνος. Ἐκαστὸς κάστωρ ἔχει μίαν κοινὴν ἀποθήκην δι' ὅλην τοῦ τῆν οἰκογένειαν. Εἰς τὰς χώρα· ἐν αἷς ἀποκατεστάθησαν ἄνθρωποι, τὰ ζῶα ταῦτα ἀπολέσαντα τὴν βελτιότητα τοῦ κατασκευάζειν καλόδας καὶ τὴν ἀειθαύμαστον κοινωνικότητά των, ζῶσι μεμονωμένα ἐν τὸς μακρῶν λαθουρνοειδῶν ὑπονόμων, τοὺς ὁποίους ἀνορύττουσι παρὰ τοὺς ποταμούς.

Ἐκ τοῦ λεπτοῦ τριχώματός τοῦ κάστωρος κατασκευάζονται οἱ μεγάλης ἀξίας ὁμώνομοι πῆλοι.

Τὸ γένος τῶν καστῶρων, ἐλαττούμενον ἡμερᾶν εὐρίσκεται ἤδη περιορισμένον εἰς τὰς ἐρήμους καὶ ἀπωτάτας χώρας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Ἰσχυροὺς ὅμως ὀλίγοι τινὲς εἶσι καὶ νῦν ἐν Λαγαεδόκῃ τῆς Γαλλίας καὶ ἐν τοῖς νήσοις τοῦ Ῥοδανοῦ.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΑΙ Η ΜΕΡΙΜΝΑ.

Ἡ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεὸν ἐγκάρδιος προσευχὴ εἶναι τὸ μόνον δραστήριον φάρμακον τὸ θεραπεῖον τὴν μέριμναν ἧτις πρόξενεῖ πολ-

λὸς ἀνησυχίας εἰς τὸν ἄνθρωπον. Διατοῦτο ὁ Ἀπόστολος Πέτρος λέγει· « Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ῥίψατε ἐπ' αὐτὸν, διότι αὐτὸς φροντίζει περὶ ὑμῶν. » Εἰς ὁποιαδήποτε περιστάσεις καὶ ἂν εὐρίσκησαι ἐμπιστοῦ πάντοτε εἰς αὐτὸν καὶ ἀναμφίβολως θὰ εὕρῃς εἰρήνην. Ἡ προσευχὴ σου ἂς συνοδεύηται πάντοτε μετ' εὐχαριστίας καὶ μετ' εὐλογίας. Ἄντι νὰ ταράττησαι καὶ νὰ ἀδημονῇ· δὲ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δὲν ἔχεις, εὐχαριστεῖται καὶ δοξάζει τὸν Θεὸν δι' ὅσα ἔχεις.

Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ

Ὁ καλὸς-Ποιμὴν πῶς κρᾶζει
Τὰ ἄρνια τρυφερά·
Εὐμενῶς τ' ἀγκαλιᾶζει,
Τί ἀγάπη! τί χαρά!
Εἰς τοὺς ὄμους τὰ σηκῶνει·
Κι' ἐκ κινδύνων-φοδερῶν·
Πανευδόξως τὰ λυτρῶνει,
Καὶ ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν.
Ποῦ εἶναι τὰ ἄρνια·
Ποῦ νὰ εὕρωμι βοσκήν·
Πόθεν εἶν' ἡ σωτηρία·
Ποῦ εἶν' ὁ καλὸς ποιμὴν·
Φίλοι μου, μὴ ἀπατάσθε
Τὰ ἄρνια εἰσθε σεί·
Εἰς τὸν κόσμον δὲ πλανᾶσθε
Καὶ δὲν εἰσθε εὐτυχεῖς.
Τὸν ποιμένα νῦν ζητεῖτε·
Ὁ Χριστὸς εἶν' ὁ ποιμὴν.
Μὲ χαρὰν ἀπροσθεῖτε
Τὴν γλυκεῖάν του φωνήν. Π. Π. Ζ. Κ.

ΠΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τρεῖς γυναῖκες ἀναφέρονται διὰ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου εἰς τὴν γενεαλογίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· αἱ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἔθνη καὶ ποῖαι εἶναι;
2. Διὰ ποίας ἐκφράσεως ἡ παρθένος Μαρία ὠμολόγησεν ἑαυτὴν ἁμαρτωλὴν;
3. Εἰς ποῖον μέρος τῆς Ἁγίας Γραφῆς τελευταῖον γίνεται μνεία περὶ τῆς παρθένου Μαρίας;